

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.289/2011/7.szám

A Kúria a dr. Szendrei Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a alperes neve (alperes címe) alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Bíróság 2009. február 9-én kelt 5.K.22.171/2009/9. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott és Kfv.4. alatt indokolt felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 5.K.22.171/2009/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját - teljes egészében - az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a szociális ellátásról és igazgatásról szóló 1993. évi III. törvényen (továbbiakban Szoc. tv.) alapuló normatív lakásfenntartási támogatás megállapítása iránt nyújtott be kérelmet 2009. április 27-én a hatáskörrel rendelkező önkormányzathoz. A per ügyirataiból megállapítható, hogy a felperes egy 72,4 m² nagyságú lakás tulajdonosa, melynek egyik szobáját a fiának, egy másik szobáját a volt menyének és gyermekeiknek bérbe adta. Ezért a lakásfenntartás iránti kérelemben a saját lakáskörülményeire vonatkozóan a felperes úgy fogalmazott, hogy „a konyhában lakom”. A kérelem elbírálását megelőzően az alperesi önkormányzat munkatársai környezettanulmányt folytattak a helyszínen. Felmérték a megjelölt helyiség alapterületét, megállapították, hogy a felperes lakóhelyéül szolgáló konyha 19,8 m²-es, melyet a helyszíni szemle jegyzőkönyvben rögzítettek, és ezt a felperes aláírta. Az alperesi önkormányzat 333-5/2009. számú határozatával - figyelemmel az Szoc. tv. 38. § (2), (3), (4) bekezdésére - állapította meg a felperes javára a normatív lakásfenntartási támogatást, melynek összegét 2500 Ft/hóban határozta meg. Rögzítette, hogy lakásfenntartási támogatás esetén, ha a háztartásban egy személy lakik, a támogatható lakásnagyságot 35 m²-ben határozza meg a jogszabály, de legfeljebb a jogosult által lakott lakás nagyságában. Ennek

megfelelően a helyszínen felmért helyiség alapterületét, azaz a 19,8 m²-t vette alapul a hatóság a döntésénél.

A felperes az önkormányzat határozatával szemben keresettel fordult a bírósághoz, amelyben azt kifogásolta, hogy rosszul állapította meg a támogatás alapjául szolgáló m²-t az önkormányzat, ugyanis az tény, hogy a felperes a konyhában lakik, de a ház egyéb helyiségeit is használja, a fürdőszobát, az előteret és a spájzot is, amelyekkel együtt az általa használt lakott terület 35,24 m². Kifogásolta továbbá a keresetében a számítás pontosságát is. Ez utóbbi keresetétől azonban elállt a bírósági tárgyaláson. Az alperes nyilatkozatában a kereset elutasítását kérte hivatkozással arra, hogy jogszabálysértés nem történt.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Bíróság 5.K.22.171/2009/9. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában mindenekelőtt rögzíti, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 109. § (1) bekezdés alapján az ügyfél a jogerős határozat felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással kérheti. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban Pp.) 339. § (1) bekezdése alapján pedig a bíróság is csak jogszabálysértés esetén helyezheti hatályon kívül vagy változtathatja meg a közigazgatási határozatot. Ugyancsak - utalva a Pp. 164. § (1) bekezdésére - kifejtette az első fokú bíróság azt, hogy a jogszabálysértés fennálltát legyen az akár anyagi vagy eljárásjogi a felperesnek kell bizonyítania. Jelen ügyben pedig a felperes ezt nem tudta. A megyei bíróság álláspontja szerint az alperes helyesen megállapított tényállásból a releváns jogszabályok alapján helyes következtetést vont le. Mivel a kérelmében a felperes azt jelölte meg, hogy a konyhában lakik, a környezettanulmányról szóló helyszínen készült jegyzőkönyvbe rögzített alapnégyzetmétert, mint az általa lakott helyiség nagyságát aláírta, ezért helyesen vette alapul az önkormányzat a lakásfenntartási támogatás kiszámításakor ezt a területnagyságot. Rögzítette továbbá az első fokú ítélet, hogy arra való tekintettel, mely szerint a felperes a per során a számítás vitatásától elállt, így ennek részletezését a bíróság mellőzte, azaz erre vonatkozó indokolt külön döntést hoznia nem kellett. A perköltségről rendelkeznie sem kellett tekintettel arra, hogy a szociális törvény értelmében a per tárgyi költségmentes, ezért illetékfizetési kötelezettség nem merült fel, az alperes pedig perköltségre nem tartott igényt.

A felperes pártfogó ügyvédje útján felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az első fokú jogerős ítélettel szemben, kérte, hogy a felülvizsgálati bíróság a megalapozatlan ítéletet helyezze hatályon kívül, és hozzon a jogszabályoknak megfelelő új határozatot. Álláspontja szerint az ügyben eljáró közigazgatási szerv és a bíróság is a Szoc. tv. 38. § (3), (4) bekezdését megsértve

állapította meg a normatív lakásfenntartási támogatás összegét. Kifejtette a beadványban a felperes, hogy a 38. § (4) bekezdése értelmében a normatív lakásfenntartási támogatás esetén elismert lakásnagyság, ha a háztartásban egy személy lakik 35 m². Nem vette figyelembe az alperes, hogy a konyhán kívül a felperes az előteret, a fürdőszobát és a kamrát is használja, tehát nem csak 19,8 m²-t. A felperes nézete szerint a maximum 35 m² alapján kellett volna a támogatás összegét meghatározni, amely az ő számítása szerint 4.725 Ft/hó kellett volna, hogy legyen 2009. június 1-től 2010. május 31-ig bezárólag. A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Bíróság ítéletében azt állapította meg, hogy 2700 Ft-ra jogosult a felperes 19,8 m² lakásnagyság után, az ezt meghaladó keresetet elutasította, amely ítélet ennél fogva törvénytértő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Szoc. tv. 38. § (2), (3), (4) bekezdése szerint: „Normatív lakásfenntartási támogatásra jogosult az a személy, akinek a háztartásában az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 150%-át, feltéve, hogy a lakásfenntartás elismert havi költsége a háztartás havi összjövedelmének 20%-át meghaladja.” „A normatív lakásfenntartási támogatás esetében a lakásfenntartás elismert havi költsége az elismert lakásnagyság és az egy négyzetméterre jutó elismert költség szorzata. Az egy négyzetméterre jutó elismert havi költség 2004. évben 400 Ft. A 2004. évet követően az egy négyzetméterre jutó elismert havi költség összegét az éves központi költségvetésről szóló törvény - a várható energiaárak emelkedésére figyelemmel - határozza meg.” „A normatív lakásfenntartási támogatás esetében elismert lakásnagyság

- a) ha a háztartásban egy személy lakik 35 nm,
- b) ha a háztartásban két személy lakik 45 nm,
- c) ha a háztartásban három személy lakik 55 nm,
- d) ha a háztartásban négy személy lakik 65 nm,
- e) ha négy személynél több lakik a háztartásban, a d) pontban megjelölt lakásnagyság és minden további személy után 5-5 nm,

de legfeljebb a jogosult által lakott lakás nagysága.”

A Pp. 339/A. §-a alapján: „A bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.”

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a fentiekben rögzített tényállás és az idézett jogszabályok alapján megállapította, hogy az első fokú jogerős ítéletet hozó bíróság nem követett el jogszabálysértést akkor, amikor a keresetet elutasította. Külön ki kell emelni, hogy a közigazgatási határozatot hozó hatóságnak is a határozat meghozatalakor fennálló tényállás alapján kell a döntését

meghoznia, és ezen döntés törvényességét a bíróság is a meghozatalkori tényállás alapján vizsgálja felül. Az iratok közt elfekvő dokumentumok igazolják, hogy a felperes az eljárást indító kérelmében 19,8 m²-es általa lakott lakrészt jelölt meg, és ugyanekkora m²-rel elfogadta a felvett helyszíni szemle jegyzőkönyvet is. A határozatot hozó hatóságot részint kötötte az ügyféli kérelem, másrészt ezen kérelem alapján történő döntéshozatalnak meg volt a jogszabályi alapja is. Amennyiben az ügyfél a határozat meghozatala után változtatja a nyilatkozatát olyan fontos körülmények tekintetében, amelyek kihatással voltak a határozati döntésre, ennek visszamenő hatálya nem lehet, azaz utólagosan a határozatot nem teheti törvénysértővé. Új tényre vagy körülményre legfeljebb egy újonnan induló eljárásban lehet a jövőre nézve hivatkozni.

Megjegyzi továbbá a felülvizsgálati bíróság, hogy helytelenül hivatkozik a felülvizsgálati kérelem arra, hogy az első fokú bíróság 2700 Ft/hó összegben állapította meg a felperes támogatásra való jogosultságát. Az első fokú bíróság az összegszerűség megállapításával éppen a felperesi elállásra való tekintettel az ítéletében nem foglalkozhatott, erre vonatkozóan ítéleti döntést nem hozott, de megjegyzendő, hogy 2700 Ft összegről pedig végképp nem, hiszen a bírósági tárgyaláson éppen a bíróság vezette le, magyarázta el a felperes számára, hogy amennyiben 19,8 m²-rel számolnak a támogatás alapjaként, akkor a támogatás összege havonta 2500 Ft-ra jön ki. Ezt fogadta el a felperes és tekintett el a továbbiakban a számítási hiba kifogásolásától.

A fentiekre tekintettel a felülvizsgálati bíróság az első fokú ítéletet helyes indokaira való tekintettel a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Mivel az ügy a Szoc. tv. 16. §-a alapján tárgyi költségmentes, ezért illetékfizetési kötelezettség a felülvizsgálati eljárásban sem merült fel, az alperes pedig perköltségigényt nem jelentett be.

A pártfogó ügyvéd díját a Pp. 87. § (2) bekezdése értelmében teljes egészében az állam viseli.

Budapest, 2012. március 1.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró